

[מתוך "זמן חמאס - אלימות ופשרה", מאת שאול משעל ואברהם סלע (תל אביב: ידיעות אחרונות-ספרי חמד, 1999); המובאות מן הקוראן על-פי תרגומו של י. י. ריבלין, אלקראן (תל אביב: דביר, תשמ"ז). הסוגריים העגולים - במקור. המרובעים - תוספת המתרגם אברהם סלע בשיתוף עם אהרן אמיר]

אמנת תנועת ההתנגדות האסלאמית - פלסטין

(חמאס)

פלסטין, 1 מחרם 1409 להג'רה

18 באוגוסט 1988

בשם אללה הרחמן והרחום

"אתם אתם הטוב בעמים אשר קמו לבני-אדם, מצווים על הצדק ומניאים מן הרע ומאמינים באלוהים, ולו האמינו אנשי הספר כי אז טוב להם. יש בהם מאמינים, אך מרביתם פושעים: לא יחבלו בכם כי אם חָבַל מעט, וכי יילחמו בכם ישובו מפניכם אחר ולא ימלטו: ייוסרו בחרפות בכל אשר יימצאו בלתי אם כי (יחזיקו) במעוז אלוהים ובמעוז בני-האדם, כי העלו אף אלוהים עליהם, וייוסרו בעוני. זאת (להם) עקב אשר כיחשו באותות אלוהים ויהרגו את הנביאים בלי משפט. זאת (להם) על אשר מרו ויעברו (חוק)".

(סורת בית עמרם, פסוקים ק"ו-ק"ח)

"ישראל תקום ותוסיף להתקיים עד אשר יכרית אותה האסלאם, כפי שהכרית את מה שקדם לה." (החלל [שאהיד] האימאם חסן אל-בנא ירחמו אללה).
"העולם המוסלמי בוער. כל אחד מאיתנו חייב לשפוך ולו גם מעט מים, כדי לכבות כל שתמצא ידו לכבות בלי לחכות לאחרים" (השייח' אמג'ד אל-זהאווי ירחמו אללה).

בשם אללה הרחמן והרחום

מבוא

השבח לאללה, אשר אליו נפנה לעזרה וממנו נבקש מחילה, הדרכה וסעד; נתפלל ונברך לשלום את שליח אללה ואת בני ביתו וחבריו ואת אלו שמילאו אחר דברו והלכו בחוקותיו, תפילות וברכת שלום לנצח כל עוד השמים והארץ על מכונם. ואחרי כן:

אל בני העם:

מתוך האסונוות וים הסבל, מתוך פעימות הלבבות המאמינים והזרועות שטבלו [לטהרה]; מתוך מודעות לחובה, והענות למצוות אללה, יצאה הקריאה ונוצרו מפגש והתכנסות, וקם חינוך בדרכי אללה, והיתה נחישות הרצון למלא את תפקידה בחיים, תוך התגברות על כל המכשולים, ויכולת לחתחתי הדרך, והיתה הכנה מתמשכת ונכונות למסור את הנפש ואת כל היקר למען אללה.

ואכן נוצר גרעין [התנועה] והחל לפלס את דרכו ביס סוער זה של תקוות וציפיות, של כיסופים ומשאלות, של סכנות ומכשולים, של ייסורים ואתגרים, מבית ומחוץ.

כאשר הבשיל הרעיון ונבט הזרע, והשתיל היכה שורש באדמת המציאות, הרחק מרגש רגעי וחיפזון מגונה, קמה תנועת ההתנגדות האסלאמית למלא את תפקידה במאבק למען אלוהיה, כשזרועותיה שלובות בזרועות כל לוחמי הקודש לשחרורה של פלסטין. נשמות לוחמיה פוגשות בנשמות כל הלוחמים שהקריבו את חייהם על אדמת פלסטין, מאז כבשוה חברי הנביא, תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, ועד היום הזה.

זוהי אמנתה של תנועת ההתנגדות האסלאמית (חמאס), המגלה את תמונתה, חושפת את זהותה, מציגה את עמדתה, מבהירה את מטרתה, מדברת על תרוותיה, וקוראת לתמוך בה. לאמצה ולהצטרף לשורותיה. מערכתנו עם היהודים גדולה וגורלית מאוד והיא זקוקה לכל המאמצים הכנים. זהו צעד שאחריו צריכים לבוא בהכרח צעדים [נוספים]; גדוד רחב-הידיים, עד אשר ימוגרו האויבים ויתגשם נצחון אללה.

כך אנו מבחינים בהם באופק באים "ולכם יודע הדבר אחרי-כן": "כתב, אלוהים: גבור אגבר אני ושליחי. כי אלוהים חזק וגיבור" (סורת העצומות, פסוק 21).

"אמור: זאת היא דרכי. אקרא אל אלוהים על כי אות גלוי אני וכל ההולך אחרי, והשבח לאלוהים ואין אנוכי מן המשתפים (עובדי אלילים)" (סורת יוסף, פסוק 108).

פרק ראשון

הגדרת התנועה

נקודות-המוצא הרעיוניות

סעיף ראשון:

תנועת ההתנגדות האסלאמית: מצעה הוא האסלאם. ממנו היא שואבת את רעיונותיה, את מושגיה והבנתה על הקיום, החיים והאדם. אליו היא פונה למשפט בכל הליכותיה, וממנו היא שואבת השראה להדריך את צעדיה.

זיקתה של תנועת ההתנגדות האסלאמית אל קבוצת האחים המוסלמים:

סעיף שני:

תנועת ההתנגדות האסלאמית [היא] אחד מאגפי האחים המוסלמים בפלסטין. תנועת האחים המוסלמים היא ארגון כלל-עולמי והיא התנועה האסלאמית הגדולה ביותר בעת החדשה. היא מצטיינת בהבנתה העמוקה, בתפישתה המדויקה ובכוללנותה המלאה של כל המושגים האסלאמיים בכל תחומי החיים, הדמיון והאמונה, הפוליטיקה והכלכלה, החינוך והחברה, המשפט והשלטון, הפצת האסלאם והלימוד, האמנות וההסברה, חוכמה הנסתר והמוות, קידוש השם, ושאר תחומי החיים.

מבנה והרכב:

סעיף שלישי:

מבנה היסוד של תנועת ההתנגדות האסלאמית מורכב ממוסלמים שנשבעו אמונים לאללה שאותו הם עובדים באמת - "לא בראתי את הג'ין ואת בני האדם אלא כדי שיעבדו[ני]" - והיודעים את חובתם לעצמם, למשפחותיהם ולמולדתם, ובתוך כל אלה הם יראים את אללה ונושאים את דגל הג'יהאד מול פני העריצים, למען הצלת הארץ והעובדים [את אללה] מטומאתם, מזדונם ושחיתותם. "אבל נתקומם באמת לשקר וריטשתהו, והנה הוא אפס" (סורת הנביאים, פסוק י"ח).

סעיף רביעי:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מקדמת בברכה כל מוסלמי המקבל [עליו] את אמונתה והאידיאלוגיה שלה, הנוהג עלפי מצעה, השומר את סודותיה, והחפץ להשתייך אל שורותיה ולמלא את החובה, יהא שכרו מאללה.

מימד הזמן והמקום של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף חמישי:

מימד הזמן של התנועה האסלאמית: [מתבטא] באמצעה לה את האסלאם כאורח חיים עבורה, הנמשך עד הולדתה של השליחות האסלאמית, וראשוני [המאמינים] ישרי הדרך, כי אללה הוא יעדה, הנביא מופתה והקוראן חוקתה. [ואשר ל]מימד המקום שלה, [היא ב]כל מקום שבו יש מוסלמים המאמצים להם את האסלאם כאורח חייהם בכל מקום על פני כדור הארץ. הואיל וכך, הרי היא יורדת עד עמקי ארץ ונמתחת לחבוק את השמים.

"האם לא תראה איכה משל אלוהים משל מילה טובה, כעץ טוב שורשו נכון [בארץ] ופירותיו בשמיים: יתן פריו בכל עת, ברצון אלוהיו. ומשל אלוהים המשלים לבני אדם, אולי ישימו אל לב" (סורת אברהם, פסוקים כט-ל).

ייחודיות ועצמאות

סעיף שישי:

תנועת ההתנגדות האסלאמית היא תנועה פלסטינית ייחודית, אשר נאמנותה [נתונה] לאללה והיא שואבת מן האסלאם את אורח חייה. היא פועלת להניף את דגל אללה על כל שעל מאדמת פלסטין, והרי תחת [כנפי] האסלאם יוכלו בני כל הדתות לחיות בכפיפה אחת בשלום ובביטחון באשר לחייהם, נכסיהם וזכויותיהם. בהעדרו של האסלאם מתפתח סכסוך, משתרש העושק, פושה השחיתות ומתפרצות מחלוקות ומלחמות.

מה הפליא לומר המשורר המוסלמי מוחמד אלקבל באומרו: "באבוד האמונה אין ביטחון, ואין חיים למי שאינו דבק בדת. המקבל את החיים בלי דת, את הכליון לקח לו כרעהו לחיים."

[האופי] הכלל עולמי של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף שביעי:

מאחר שהמוסלמים המחזיקים בדרכיה של תנועת ההתנגדות האסלאמית פזורים על פני העולם כולו, פועלים לתמוך בה, לאמץ את עמדותיה ולחזק את מאבקה, הרי התנועה היא כלל עולמית. היא ערוכה לכך כהלכה בגלל בהירות מחשבתה, תכליתה האצילית ומטרתה הנעלה.

על בסיס זה יש לראות ולהעריך את התנועה ולהכיר בתפקידה. מי שכופר בזכותה, משתמט מלסייע לה או קהו עיניו מראות והוא פועל לטשטוש תפקידה, הרי הוא כמי שחולק על הגזירה [של אללה], ומי שעוצם עיניו מראות את העובדות, בשוגג או במזיד, יקיץ ויראה כי המאורעות חלפו על פניו ואין לו היגיון להצדקת עמדתו, ויפה שעת אחת קודם.

עוולת שאר הדם צורבת את הנפש יותר ממכת החרב היהודית.

"ונורד על ידך את הספר באמת מקיים את אשר (ניתן) לפניו מן הספר ועדות בו, ושפטת ביניהם על פי הדבר אשר הוריד אלוהים, ולא תלך אחרי מאווייהם (לסור) מאחרי האמת אשר באה אליך. לכל מכם שמנו משפט ומסלול: ולו חפץ עשה אתכם אומה אחת, ואולם למען נסותכם בדבר אשר נתן לכם (עשה כן), ותחריתם (איש באחיו) בעשות הטוב. אל אלוהים תשובתכם יחדיו, ואז יודיע אתכם את (הדבר) אשר נחלקתם בו" (סורת השולחן, פסוקים נב-נג).

תנועת ההתנגדות האסלאמית היא אחת מחוליות מלחמת הקודש [ג'יהאד] בעימות עם הפלישה הציונית, הקשורה ברציפות עם הופעת חלל הקדש עז אל-דין אל-קסאם ואחיו הלוחמים, אנשי האחים המוסלמים בשנת 1936, נמשכת בקשר עם חולייה אחרת של מאבק [ג'יהאד] הפלסטינים, המאמץ ומלחמת הקודש של האחים המוסלמים במלחמת 1948, ופעולות הג'יהאד של האחים המוסלמים ב-1968 ולאחריה.

אכן, גם אם רחקו החוליות אחת מרעותה, ואם המכושלים אשר שמו הנגררים אחר הציונות על דרכם של לוחמי הקודש מנעו את המשך המאבק, הרי תנועת ההתנגדות האסלאמית שואפת להגשים את הבטחת אלה, ואחת היא כמה זמן יארך הדבר. שהרי הנביא, תפילת אלה עליו וברכתו לשלום, אמר: "לא יבוא יום הדין עד אשר יילחמו המוסלמים ביהודים (ויהרגו אותם המוסלמים), וכאשר יסתתר היהודי מאחרי אבנים ועצים יאמרו האבנים והעצים, למעט עץ העירקד (שהוא מעצי היהודים): הוי מוסלמי, הוי עבד אלה, יש יהודי מאחרי, בוא והרגהו" (מסופר על ידי אל-בוחי'ארי ומוסלם).

סיסמתה של תנועת ההתנגדות האסלאמית

סעיף שמיני:

אללה הוא מטררתה, הנביא מופתה, הקוראן חוקתה; הג'יהאד נתיבה, והמוות למען אלה הוא הנעלה במשאלותיה.

פרק שני

יעדים

תמריצים ויעדים

סעיף תשיעי:

תנועת ההתנגדות האסלאמית נקלעה לתקופה שבה נעלם האסלאם מחיי היומיום. כך התערערו כללים, התבלבלו מושגים, השתנו ערכים ורשעים תפסו את הרסן, השתררו דיעוי וחושך, מוגי לב דמו כנמרים, [ארצות] מולדת נחמסו, אנשים נפוצו לכל רוח והוצרכו לנדוד על פני תבל ומלואה, נעלמה מלכות הצדק ו[במקומה] באה מלכות הכזב. דבר לא נותר על מקומו הנכון. הנה כך, כשהאסלאם נעלם מן הזירה, הכל משתנה ואלו הן ההשלכות.

לפיכך, היעדים הם: המלחמה בשקר, הבסתו ומיגורו למען יוכל הצדק לגבור, יושבו [ארצות] מולדת ומעל מסגדיהן תבקע הקריאה המכריזה על כינונה של מדינת האסלאם, למען ישובו אנשים ודברים כל אחד למקומו הנכון, ויהי אללה בעזרתנו.

”ולולא עצר אללה באנשים באיש על ידי רעהו, נשחתה הארץ, ואולם אללה בעל חסד לבני אדם”
(סורת הפרה, פסוק רנב).

סעיף עשירי:

בעוד תנועת ההתנגדות האסלאמית מפלסת את דרכה כמשענת לכל נדכא ותומכת בכל עשוק בכל כוחה, לא תחסוף מאמץ להביא את הצדק ולשים לאל את העוול, בדיבור ובמעשה, במקום הזה ובכל מקום שאליו תוכל להגיע ושוב תוכל להשפיע.

פרק שלישי

אסטרטגיה ואמצעים

האסטרטגיה של תנועת ההתנגדות האסלאמית: פלסטין היא אדמת וקף אסלאמי

סעיף אחד-עשר:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מאמינה שאדמת פלסטין היא אדמת וקף אסלאמי [עבור] דורות של מוסלמים עד יום הדין. אסור להזניח אותה או חלק ממנה; או לוותר עליה או על חלק ממנה. אין רשות לעשות כן לאף מדינה ערבית, ואף לא למדינות הערביות כולן, לאף מלך או נשיא, או לכל המלכים והנשיאים, לשום ארגון או כל הארגונים כולם, בין אם יהיו פלסטינים ובין אם יהיו ערבים. שכן פלסטין היא אדמת וקף אסלאמי [עבור] דורות של מוסלמים עד יום הדין. ו[אם כן], למי יש הזכות החוקית לייצג דורות של מוסלמים עד יום הדין?

זהו דין [פלסטין] בשריעה האסלאמית, כמוהו כמו הדין החל על כל ארץ אשר כבשו המוסלמים בכוח הזרוע, שכן בזמן הכיבוש הקדישו המוסלמים את הארצות האלו למוסלמים ולדורותיהם עד יום הדין.

וכך היה הדבר: כאשר כבשו שרי הצבאות האסלאמיים את סוריה ועיראק שלחו אל ח'ליף המוסלמים, עומר בן אל-ח'טאב, וביקשו את עצתו באשר לאדמה הכבושה – האם יחלקוה בין החיילים, או יניחוה לבעליה, או מה? לאחר התייעצויות ודיונים בין ח'ליף המוסלמים, עומר בן אל-ח'טאב וחברי הנביא, תפילת אלה עליו וברכתו לשלום, הגיעו להחלטה כי הארץ תישאר בידי בעליה אשר יוכל להנות מפירותיה. ובאשר לחזקה על האדמה ולאדמה עצמה, זו תהיה וקף למוסלמים לדורותיהם עד יום הדין. זכותם של אלה המחזיקים היא של הנאה [מפירותיה] בלבד. הווקף הזה קיים כל עוד קיימים ארץ ושמיים וכל פעולה המנוגדת לשריעה האסלאמית בעניין פלסטין, בטלה ומבוטלת מעיקרה.

”כי הוא האמת הברורה: שבח אפוא בשם אלוהיך האדיר” (סורת הוודאית, פסוקים נא-נב).

המולדת והלאומיות מנקודת מבטה של תנועת ההתנגדות האסלאמית בפלסטין

סעיף שנים-עשר:

הלאומיות מנקודת מבטה של תנועת ההתנגדות האסלאמית, היא חלק מהאמונה הדתית. אין בלאומיות דבר משמעותי או מהותי יותר מזה שבמקרה שאויב רומס אדמה מוסלמית, הרי המאבק בו והעמידה נגדו הופכים להיות חובה אישית של כל מוסלמי ומוסלמית: [או אז] אשה תצא להילחם בו בלי רשות בעלה, והעבד בלי רשות אדוניו.

לא ימצא כדבר הזה בשום משטר אחר. זו עובדה שאין עליה ערעור. אם תנועות לאומיות שונות מבוססות על גורמים חומריים, אנושיים או אזוריים, הרי הלאומיות של תנועת ההתנגדות האסלאמית מכילה את כל היסודות האלה ובנוסף להם החשוב מכל, גורמים אלוהיים המעניקים לה נשמה וחיים. היא קשורה אל מקור הרוח ונותן החיים, והיא מניפה בשמי המולדת את הדגל השמיימי המחבר בקשר אמיץ את הארץ ואת הרקיע.

"והיה כי יבוא משה והשליך את מטהו, וסרו מכשף וכישוף יחדיו."

"כבר ניכרה הנכוחה מן התועה ואשר יכחש ב'טאעות' (שם כולל לאלילים הלקוח מן השם הסורי המציין אלילים) והאמין באלוהים, החזיק ביתד החזקה אשר לא תישמר. ואללה שומע ויודע" (סורת הפרה, פסוק רנז).

פתרונות של שלום, יוזמות וועידות בינלאומיות

סעיף שלושה-עשר:

יוזמות, ומה שקרוי פתרונות של שלום וועידות בינלאומיות, עומדים בסתירה לעקרונותיה של תנועת ההתנגדות האסלאמית. חילול חלק כלשהו של פלסטין הוא חילול המכוון נגד חלק מן הדת. הלאומיות של תנועת ההתנגדות האסלאמית היא חלק מדתה. על כך התחנכו חבריה. למען הניף את דגל אללה על מולדתם הם נלחמים. "אללה יתגדל, אך רוב האנשים לא יידעו."

כפעם בפעם יוצא הקול לכינוסה של ועידה בינלאומית שתעסוק בפתרון הבעיה [של פלסטין]. יש המקבלים את הרעיון ויש הדוחים אותו, מטעם זה או אחר, בדרישה להגשמת תנאי אחד או אחדים להסכמתם לכינוס הוועידה ולהשתתפותם בה. מתוך שתנועת ההתנגדות האסלאמית מכירה את הצדדים המתכנסים בוועידה, את עמדותיהם כלפי ענייני המוסלמים בעבר ובהווה, אין היא סבורה שוועידות אלו מסוגלות לממש את הדרישות, להשיב את הזכויות או לעשות צדק לנדכאים. ועידות אלו אינן אלא דרך להשריש את הכופרים בארץ המוסלמים כבוררים. אימתי עשו הכופרים צדק עם המאמינים? "אכן לא ירצוך היהודים ולא הנוצרים עד אם הלכת אחרי דתם, אמור: 'אורח אללה הוא אורח המישרים.' ואכן אם תלך אחרי מאווייהם אחרי בוא אליך הדעת, לא מגן לך באללה ולא מושיע" (סורת הפרה, פסוק קיד).

אין פיתרון לשאלת פלסטין אלא בג'יהאד. יוזמות, הצעות וועידות בינלאומיות, כולן ביטול זמן והבל ורעות-רוח. העם הפלסטיני מכובד מכדי שעתידו, זכויותיו וגורלו יהיו כלי משחק. כנאמר בחדית' הנכבד:

"יושבי סוריה הם שוט אללה בארצו. באמצעותם יקום נקמתו בכל אשר יחפוץ בקרב עבדיו. אסור שהצבועים אשר בהם ידברו על המאמינים, אלא ימותו בצער ויאושו" (מסופר על ידי אל-טבראני [כחדית'] מוסמך ביותר ואחמד [כחדית'] מוסמך וייתכן שהוא הנכון, וסיפורי שניהם ברי-סמכא ואללה הוא היודע).

שלושת המעגלים

סעיף ארבעה-עשר:

שאלת שחרור פלסטין קשורה בשלושה מעגלים: המעגל הפלסטיני, המעגל הערבי והמעגל האסלאמי. לכל אחד מן המעגלים האלה תפקיד במאבק נגד הציונות. לכל אחד מהם חובותיו שלו, וטעות חמורה היא ובורות מבישה להתעלם מאחד המעגלים האלה. שכן פלסטין היא אדמה אסלאמית אשר בה הקיבלה (כיוון התפילה המוסלמי) הראשונה מבין השתיים, והמקום השלישי [בקדושתו] לאחר שני המקומות הקדושים, ומקום מסעו של מוחמד תפילת אללה עליו וברכתו לשלום "ישתבח [אללה] אשר הסיע את עבדו לילה מן המסגד הקדוש אל המסגד האחרון אשר בירכנו את מעגלו, למען נראהו מאותותינו, כי הוא השומע והרואה" (סורת מסע-הליל, פסוק א).

הואיל וכך הדבר, הרי ששחרור פלסטין הוא חובה אישית על כל מוסלמי באשר הוא שם. על בסיס זה יש להתייחס לבעיה וכל מוסלמי חייב להבין זאת.

ביום שהבעיה תטופל על בסיס זה, שבו יגויסו היכולות של שלושת המעגלים, ישתנה המצב הנוכחי ויקרב יום השחרור. "אכן אתם חזקים יותר, פחד בליבותם מאת אללה. כזאת עקב אשר לא ישכילו." (סורת האספה, פסוק יג).

הג'יהאד לשחרור פלסטין הוא חובה אישית

סעיף חמישה-עשר:

ביום שהאויבים חומסים חלק מאדמת המוסלמים [נעשה] הג'יהאד חובתו האישית של כל מוסלמי. נוכח גזילת פלסטין על ידי היהודים, הכח הוא שיונוף נס הג'יהאד. לשם כך יש להפיץ את ההכרה האסלאמית בקרב ההמונים, במישור המקומי, הערבי והאסלאמי כאחד. יש להפית את רוח הג'יהאד בקרב האומה, להתעמת עם האויבים ולצהטרף לשורות לוחמי הקודש.

צריך שבפועלת החינוך [להכרה] ישתתפו חכמי הדת, המונחים והמורים, אנשי ההסברה ואמצעי הפרסום, כמו גם ההמונים המשכילים, ובפרט הנוער ואנשי הדת של התנועות האסלאמיות. הכרח הוא להכניס שינויים מהותיים בתכניות הלימודים של בתי הספר, לטהר אותן מהשפעת הפלישה הרעיונית שפגעה בהן בעטים של המזרחנים והמיסיונרים, שהחלה במתקפה על האזור לאחר שצלאח א-דין הביס את צבאות הצלבנים. הצלבנים הבינו כי אי אפשר להביס את המוסלמים בלי להכשיר את הדרך לכך באמצעות פלישה רעיונית שתבלבל את מחשבתם, תשחית את מורשתם ותפגע באידיאלים שלהם. לאחר מכן באה הפלישה בכוחות צבא. היתו זו הכנה לפלישה האימפריאליסטית, שכן הגנרל אלנבי הכריז בכניסתו לירושלים: "עכשיו תמו מסעי הצלב." והגנרל גורו עמד על קברו של צלאח א-דין ואמר: "הנה חזרנו, הוי צלאח א-דין." האימפריאליזם סייע לחיזוקה של הפלישה הרעיונית, ולהעמקת שורשיה. כל אלה סללו את הדרך לאובדן פלסטין.

אין ברירה אלא להחדיר למוחותיהם של הדורות המוסלמים שבעיית פלסטין היא בעיה דתית, ועל בסיס זה יש לטפל בה. פלסטין יש בה מקומות קדושים לאסלאם. בה נמצא מסגד אל-אקצא הקשור במסגד הגדול במכה בקשר בל-ינתק כל זמן שקיימים השמיים והארץ, במסע נביא אללה תפילת אללה עליו וברכתו לשלום ועלייתו ממנו [השמיימה].

"טובה [הישיבה] בספר יום אחד בעבור אללה מן העולם וכל אשר עליו. טוב מקום השוט של אחד מכם בגן עדן מן העולם וכל אשר עליו. טוב צאתו ובוא של מאמין בשורות אללה מן העולם וכל אשר עליו" (כמסופר על ידי אל-בוחי'ארי, מוסלם, אלתרמדי'י ובן מג'יה).

"ב[שם] זה אשר חיי מוחמד בידיו, אני משתוקק להילחם [מלחמת מצווה] למען אללה ואז להיהרג, ואחר כך [לשוב] להילחם ואז להיהרג ואחר כך להילחם ואז להיהרג" (כמסופר על ידי אל-בוחי'ארי ומוסלם).

חינוך הדורות

סעיף שישה-עשר:

הכרח להקנות לדורות האסלאמיים באזורנו חינוך אסלאמי המבוסס על קיום המצוות הדתיות, לימוד מעמיק של ספר אללה, בלימוד הסונה של הנביא, ולימוד ההיסטוריה והמורשת האסלאמיות ממקורותיהן האמיתיים. [הדבר ייעשה] בהכוונת מומחים ומלומדים, ושימוש בתכניות לימודים שיעצבו בצורה בריאה את מחשבותיו ואמונתו של התלמיד המוסלמי. [זאת] יחד עם לימוד מעמיק של האויב, כישוריו האנושיים והכספיים, הכרת נקודות התורפה והעוצמה שלו, וידיעת הכוחות התומכים בו ומסייעים לו. [כמו כן] צריך להכיר את המאורעות השוטפים, לעקוב אחר השינויים, וללמוד את הניתוחים והפרשנויות עליהם, יחד עם הצורך בתכנון להווה ולעתיד, וחקר כל תופעה, כך שהמוסלמי הלוחם יחיה את חייו כשהוא מודע למטרתו, יעדו ודרכו ומה שמתרחש סביבו.

"בני, הנה אם גם יהיה משקל גרעין החרדל בתוך הסלע, או בשמים או בארץ, יביאנו אללה. כי אללה חנון ומבין: בני, ערוך התפילה וצווה על הצדק והנא מן הרעה, ויחל בכל אשר ימצאך, כי זה הוא מן הדברים אשר נחרצו מאת אללה: ואל תפן עורף לאנשים, ואל תתהלך בארץ בגאווה, כי לא יאהב אללה כל יהיר ומתהלל" (סורת לקמאן, פסוקים טו-יז).

תפקיד האשה המוסלמית

סעיף שבעה-עשר:

תפקידה של האשה המוסלמית במערכת השחרור אינו נופל מזה של הגבר המוסלמי, שכן היא בית יוצר לגברים. יש לה תפקיד גדול בהדרכתם וחינוכם של הדורות החדשים. האויבים עמדו על חשיבות תפקידה. הם גורסים שאם יוכלו לכוונה ולגדלה כטוב בעיניהם, הרחק מן האסלאם, אזי ינצחו במערכה. לכן תמצאום מקדישים שימת לב נמשכת לנסיונות האלה בהסברה, בסרטים ובתכניות הלימודים בבתי הספר, באמצעות משרתיהם שאותם הם מחדירים באמצעות ארגונים ציוניים המשתמשים בשמות ותצורות שונים, כגון הבונים החופשיים, מועדוני רוטרי, קבוצות ריגול ואחרים, שכולם אינם אלא מאורות של הרס ומהרסים. לארגונים האלה יש משאבים חומריים עצומים המאפשרים להם למלא את תפקידם באמצעות ארגונים שמטרתם להגשים את המטרות הציוניות ולהעמיק את התפישות אשר תשרתנה את האויב. ארגונים אלה פועלים תוך העדרו של האסלאם מן הזירה והיותו מנוכר בתוך עמו. האסלאמיים צריכים למלא את תפקידם בעימות עם תכניות אותם

מהרסים. ביום שתהיה בידי האסלאם הכוונת החיים, הוא יחסל את הארגונים האלה העוינים את האנושות ואת האסלאם.

סעיף שמונה-עשר:

האשה בבית המשפחה הלוחמת, אם היא אם או אחות, ממלאת את התפקיד החשוב ביותר בדאגתה למשפחה: גידול הילדים על המושגים וערכי המוסר שאובים מן האסלאם, וחינוך ילדיה לקיום מצוות הדת לקראת תפקיד מלחמת המצוות המצפה להם. על כן יש להקדיש תשומת לב מרובה לבתי הספר ולתכניות הלימודים שלפיהן מחנכים את הילדה המוסלמית, למען תגדל ותהיה אם ישרה, המודעת לתפקידה במערכת השחרור.

מן הדין שתהיה בעלת ידע והבנה מספיקים ככל שהדברים אמורים בניהולם של ענייני משק הבית, כי חסכנות ומניעת בזבז בהוצאות המשפחה הם אחד הצרכים ההכרחיים להמשך הקיום בתנאים הקשים האופפים [אותנו]. עליה לשוות לנגד עיניה את העובדה שהכסף המצוי ברשותה כמוהו כדם שלעולם אל לו לזרום אלא בעורקים למען יוכלו ילדים ובוגרים כאחד להמשיך בחייהם. "הנה המוסלמים והמוסלמיות, והמאמינים והמאמינות, והנאמינים (את אלוהים) והנאמנות, והדוברים אמת והדוברות אמת, והמייחלים (לאלוהים) והמייחלות, והענווים והענוות, והנותנים צדקה והנותנות, והצמים והצמות, והשומרים על ערוותם והשומרות, והזוכרים את אלוהים הרבה והזוכרות, הכין להם אלה סליחה ושכר רב" (סורת עובדי האלילים, פסוק לה).

תפקיד האמנות האסלאמית במערכת השחרור

סעיף תשעה-עשר:

לאמנות כללים וקני מידה שלפיהם אפשר לפסוק אם היא אמנות אסלאמית או ג'אהילית (התקופה הטרור אסלאמית, תקופת הבערות). בעיות השחרור האסלאמי זקוקות לאמנות אסלאמית שתרום את הרוח, בלי שתבליט צד אחד שבטבע האדם מעל משנהו אלא תרום את כולם באורח הרמוני ומאוזן.

האדם הוא יצור יחיד במינו ונפלא, שקורץ מקומץ עפר ונשמת האף [של אלה]. על בסיס זה האמנות האסלאמית פונה אל האדם, שעה שהאמנות הטרור-אסלאמית פונה אל הגוף ומעדיפה את רכיב העפר שבו.

הספר, המאמר, הידיעון, הדרשה, המסה, שיר העם, השיר הלירי הפיוטי, הזמר, המחזה וכיוצא בזה, אם הם מכילים את מאפייני האמנות האסלאמית, הם נמנים עם צורכי הגיוס הרעיוני, מזון מתחדש להמשך הדרך ומנוחה לנפש. הדרך ארוכה והסבל רב. תיעף לה הנפש, אך האמנות האסלאמית מחדשת את הפעילות, מביאה לתנועה, ומעוררת בנפש משמעויות נשגבות והתנהגות נאותה. "אין דבר שיוכל לתקן את הנפש אם היא בנסיגה זולת המעבר ממצב רוח אחד למשנהו." כל אלה דברים רציניים בתכלית ולא בדיחה, כי האומה הלוחמת אינה יודעת לצון.

ערבות הדדית חברתית

סעיף עשרים:

החברה המוסלמית היא חברה של ערבות הדדית. הנביא, תפילת אללה עליו וברכתו לשלום אמר: "מה טובו [בני] שבט אל-אשעריין, שכאשר היה להם קשה, אם בעיר ואם במסע, [נהגו] לאסוף את כל אשר להם ולהתחלק בו באופן שווה."

הרוח האסלאמית היא שצריכה לשרור בכל חברה מוסלמית. החברה ניצבת מול אויב מרושע הנוהג כמו הנאציזם ואינו מבדיל בין גבר לאשה, ובין זקן וטף – חברה כזאת ראוי שתתגדר ברוח האסלאמית הזאת. האויב שלנו נשען על דרכי העונש הקיבוצי, גזל אדמותיהם ורכושם של האנשים, ורדיפתם במקומות גלותם והתקבצותם, שבירת עצמות, ירי בנשים, זקנים וטף, עם ובלי סיבה. [האויב] פתח מחנות מעצר שאליהם מושלכים אלפים רבים ומוחזקים בתנאים תת-אנושיים. נוסף לזה הוא מחריב בתים, הופך ילדים ליתומים, מוציא פסקי דין אכזריים על אלפי צעירים, וגוזר עליהם לבלות את מיטב שנות חייהם בבורות כלא.

הנאציות היהודית הקיפה נשים וטף, והפחדה של הכלל. הם לוחמים בפרנסתם של אנשים, סוחטים את כספם ומאיימים על כבודם. הם נוהגים באנשים כאילו היו פושעי המלחמה הגרועים ביותר. ההגליה מן המולדת היא סוג של רצח.

כנגד המעשים האלה צריכה ערבות הדדית חברתית לשרור בקרב הבריות. העם צריך להתייצב מול האויב כגוף אחד שאם יתלונן בו אבר אחד יגיבו שאר האברים בתחושת אותם הכאבים.

סעיף עשרים-ואחד:

האחריות החברתית ההדדית כוללת מתן סיוע – חומרי או מוסרי – לכל הנזקקים, והשתתפות בביצוע חלק מהעבודות. על החברים בתנועת ההתנגדות האסלאמית לראות את טובת ההמונים כאילו הייתה טובתם האישית. אל להם לחסוך במאמצים כדי לממשה ולשמור עליה, ועליהם למנוע כל ספסרות בעתידם של הדורות הבאים וכל דבר העלול לגרום להפסד לחברה, שכן ההמונים הם חלק מן החברי חמאס] והם בעד כוחם [של ההמונים] הוא כוח להם, ועתידם [של ההמונים] עתידם. חובה על החברים בתנועת ההתנגדות האסלאמית לחלוק בשמחת העם ויגונו, לאמץ את דרישות הציבור ואת מה שיגשים את האינטרסים שלו ושלהם. ביום שתשרור רוח כזאת תעמיק האחוה, ויהיו שיתוף-פעולה וחמלה הדדית, תתהדק האחדות, ותתחזק השורה בעימות עם האויבים.

הכוחות התומכים באויב

סעיף עשרים-ושנים:

מזה זמן רב שהאויבים מתכננים, בדייקנות יתרה, להשיג מה שהשיגו. הם הביאו בחשבון את הגורמים המשפיעים על מהלך האירועים. הם שקדו לצבור עושר חומרי עצום ובעל השפעה, שאותו ניצלו להגשמת חלומם. בכספם השתלטו על אמצעי התקשורת הבינלאומית, על סוכנויות הידיעות, העיתונות, בתי ההוצאה לאור, תחנות השידור וכיוצא באלה. בכספם הציתו מהפכות במקומות שונים

בעולם כדי להגשים את האינטרסים שלהם ולקטוף את הפירות. הם עמדו מאחרי המהפכה הצרפתית, המהפכה הקומוניסטית, ורוב המהפכות שעליהן שמענו ואנו שומעים פה ושם.

בכספם הקימו ארגונים חשאיים במקומות שונים בעולם – כגון הבונים החופשיים, מועדוני רוטרי, לאיונס, בני ברית ואחרים, כולם ארגוני ריגול הרסניים – כדי לחבל בחברות [האנושיות] ולהגשים את האינטרסים הציוניים. בכספם הצליחו לחלוש על ארצות אימפריאליסטיות ולהמריצן להשתלט על ארצות רבות כדי שיוכלו לדלות את אוצרותיהן ולהפיץ שם את שחיתותם.

ואשר למלחמות המקומיות והעולמיות, אימרו מה שתוצו. הם שעמדו מאחרי מלחמת העולם הראשונה, אשר בה הצליחו לחסל את מדינת הח'ליפות האסלאמית, להפיק רווחים חומריים ולשוט על רבים ממקורות העושר. הם השיגו את הצהרת בלפור, והקימו את חבר הלאומים שבאמצעותו יכלו למשול בעולם. הם שעמדו מאחרי מלחמת העולם השנייה, שבה הפיקו רווחים אדירים מסחר בחומרי מלחמה ופילסו את הדרך להקמת מדינתם. הם שהורו על הקמת ארגון האומות המאוחדות ומועצת הביטחון במקום חבר הלאומים, למען יוכלו למשול בעולם באמצעותם. אין מלחמה מתנהלת בשום מקום בלי שתהיה ידם מעורבת בה.

"ככל אשר יציתו אש למלחמה יכבנה אלוהים. וישימו כל מעייניהם להשחית על הארץ, ואלוהים לא יאהב את המשחיתים" (סורת השולחן, פסוק סט).

הכוחות האימפריאליסטים במערב הקפיטליסטי ובמזרח הקומוניסטי תומכים באויב ככל אשר לאל ידם, חומרית ואנושית. הכוחות האלה מתחלפים ביניהם בתפקיד הזה. ביום שיופיע האסלאם יתאחדו כוחות הכפירה במלחמה נגדו, שהרי הכופרים אומה אחת הם.

"המאמינים, אל תיקחו לכם מתי סוד מזולתכם. לא ירפו מחבל בכם. יבקשו אשר תבוא עליכם רעה גדולה. כבר נתגלתה המשטמה מפיהם. אך אשר יסתיר קירבם רב מזה. אכן ביארנו לכם האותות, אם משכילים אתם" (סורת בית עמרם, פסוק קיד).

לא לשווא מסיים הפסוק בדברי אללה, "אם משכילים אתם."

פרק רביעי

עמדותינו כלפי:

התנועות האסלאמיות

סעיף עשרים-ושלושה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתייחסת בכבוד ובהערכה לשאר התנועות האסלאמיות. גם אם היא חולקת עליהן בהיבט [מסוים] או במובן [מסוים], היא מסכימה עימן בשאר ההיבטים והמובנים. לדעתה, אם תנועות אלו מגלות כוונות טובות ומסירות לאללה הרי הן נמנות עם הפועלים [ברוח האסלאם] כל עוד הן פועלות בגבולות המעגל האסלאמי. יש גמול לכל מי שפועל [ברוח האסלאם]. תנועת ההתנגדות האסלאמית רואה בכל התנועות האלו קרן קיימת לעצמה. היא מתפללת לאללה שיתן הדרכה והוראות לכול, ואינה שוכחת שהיא נושאת את דגל האחדות, תוך שהיא חותרת ללא לאות למימושה על פי הספר [הקוראן] ודרך החיים [של הנביא].

”והחזיקו במעוז אלוהים (כולכם) יחדיו, ולא תיפרדו, וזכרו חסד אלוהים אשר נטה לכם בהיותכם אויבים ויאחד ליבותיכם תהיו אחים בחסדו: ותהיו על עברי פי פחת גיהנום ויצל אתכם ממנה. ככה יבאר אלוהים לכם אותותיו, למען תאושרו בדרך” (סורת בית עמרם, פסוקים צח-צט).

סעיף עשרים-וארבעה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית אינה מרשה להוציא דיבה על יחידים או קבוצות או להשמיצם, כי אין המאמין נותן יד לפגיעות ולקללות, אף שיש להבחין בין [עיקרון] זה לבין העמדות וההתנהגות של אנשים וקבוצות. כל אימת שהעמדות וההתנהגות הללו מוטעות, יש לתנועת ההתנגדות האסלאמית זכות להוקיע את הטעות ולהזהיר מפניה, ולפעול לגילוי האמת ואימוצה בנושא הנדון באורח אובייקטיבי, שכן התבונה היא מבוקשו של המאמין, החותר אליה ככל שיוכל למצאה.

”לא יאהב אלוהים אשר ידבר רעות (באיש) באזני כול, זולתי אשר נעשק. ואלוהים שומע ויודע: אם תגלו את (המעשה) הטוב ואם תסתירוהו או תסלחו לרעה, הנה אלוהים סולח ואמיץ כוח” (סורת הנשים, פסוקים קמז-קמח).

תנועות לאומיות בזירה הפלסטינית

סעיף עשרים-וחמישה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתייחסת [אליהן] בכבוד ומעריכה את מצבן ואת התנאים האופפים אותן ומשפיעים עליהן. היא מחזקת את ידן כל עוד אין נאמנותן נתונה למזרח הקומוניסטי או למערב הצלבני. היא מדגישה בפני כל החברים בה, או האוהדים אותה, שתנועת ההתנגדות האסלאמית היא תנועה לוחמת אשר לה השקפה מוסרית ונאורה על החיים ועל הדרך שבה היא צריכה לנהוג ביחס

ל[תנועות] האחרות. היא בזה לאופורטוניזם ואינה מבקשת אלא את טובת העם, יחידים וקבוצות כאחד. אין היא שואפת לרווחים חומרניים או לתהילה אישית, ואין היא מצפה לתגמול מהאנשים. היא פועלת במשאביה שלה ובמה שעומד לרשותה "הכינו עבורם כוח ככל שתוכלו," כדי למלא את החובה ולזכות בחסד אללה. אין לה כל מטרה או שאיפה אחרת.

התנועה מבטיחה לכל הזרמים הלאומיים הפועלים בזירה הפלסטינית לשחרור פלסטין, שהיא קיימת כדי לתמוך בהם ולסייע בידן, ולעולם לא תהיה אחרת, במילים ובמעשים כאחד, בהווה ובעתיד לבוא. [מטרתה] לאחד ולא לפלג, לשמר ולא לבזבז, לאחות ולא לקרוע. היא מעריכה כל מלה טובה, פעולה כנה ומאמץ ראוי לשבח. היא מגיפה את הדלת בפני מחלוקות צדדיות ואינה מטה אוזן לשמועות ורינונים, יחד עם מודעותה לזכות ההגנה העצמית.

כל הנוגד או סותר את המגמות האלו הוא שקר ביסודו [שמקורו] באויברים או בעושי דברם במטרה לזרוע מבוכה, לפורר את השורות ו[להביא] לעיסוק בסוגיות שוליות. "המאמינים, כי יביא עליכם פושע שמועה, ודרשתם וחקרתם, פן תפגעו בעם בבלי דעת, וניחמתם על מעשיכם" (סורת חדרי החדרים, פסוק ו).

סעיף עשרים-ושישה:

בהשקיפה בצורה חיובית זו על התנועות הלאומיות הפלסטיניות שאינן נאמנות לא למזרח ולא למערב, אין תנועת ההתנגדות האסלאמית נמנעת מלדון במצבים חדשים ברמה המקומית והבינלאומית בקשר לשאלת פלסטין באובייקטיביות המגלה עד היכן היא תואמת את סותרת את האינטרסים הלאומיים לאור נקודת המבט האסלאמית.

ארגון השחרור הפלסטיני

סעיף עשרים-ושבעה:

הארגון לשחרור פלסטין הוא הקרוב ביותר לליבה של תנועת ההתנגדות האסלאמית. בו נמצאים האב והאח, שאר הבשר וההידיד. האם יכול המוסלמי להתנכר לאביו, לאחיו, לשאר בשרו או לידידיו? אחת היא מולדתנו, אחד אסוננו, אחד הוא גורלנו, ואויבנו משותף.

בשל הנסיבות שאפפו את הקמתו של הארגון, ובשל המבוכה הרעיונית השוררת בעולם הערבי עקב הפלישה הרעיונית שהעולם הערבי מצוי תחת השפעתה מאז תבוסת הצלבנים, ואשר הוגברה, ועודה מוגברת, על ידי המזרחנות, המיסיונריות והאימפריאליזם, אימץ לו הארגון את רעיון המדינה החילונית. וזו דעתנו על כך.

האידיאולוגיה החילונית מנוגדת בתכלית לאידיאולוגיה הדתית. עמדות, התנהגות והחלטות מבוססות על רעיונות.

לפיכך, עם כל הערכתנו לארגון לשחרור פלסטין – ולמה שהוא עשוי להתפתח – ובלי לזלזל בתפקיד שמילא בסכסוך הערבי-ישראלי, איננו יכולים להמיר את האסלאם של פלסטין בהווה או בעתיד ולאמץ את האידיאולוגיה החילונית. האסלאמיות של פלסטין היא חלק מדתנו, וכל המקל ראש בדתו מפסיד. "ומי זה ימאס את דת אברהם אם לא סכל אין לבי?" (סורת הפרה, פסוק קכד).

ביום שיקבל ארגון השחרור הפלסטיני את האסלאם כאורח חיים נהיה אנחנו חייליו ו[נשמש] דלק לאשו אשר תשרוף את האויבים. עד שזה יקרה, ואנו תפילה לאללה ש[יהיה זה] בקרוב, עמדתה של תנועת ההתנגדות האסלאמית כלפי אש"ף היא עמדת הבן כלפי אביו, האח כלפי אחיו, והקרוב כלפי קרובו, הכואב את כאבו אם נדקר מקוץ, ומחזק את ידיו בעימות עם האויבים, ומאחל לו שינהג בחוכמה ובדרך הישר.

"עמוד לימין אחיך, כי מי אשר אח אין לו כמוהו כלוחם היוצא למערכה בלי נשק. בן דודו של אדם הוא הכנף אשר בה יעוף. התוכל ציפור לעוף באין לה כנפיים?"

המדינות הערביות והאסלאמיות

סעיף עשרים-ושמונה:

הפלישה הציונית היא פלישה זדונית. אין היא נרתעת מלהשתמש בכל השיטות, ולהשתמש בכל האמצעים השפלים והבוזיים להשגת מטרתה. בפעולות ההסתננות והריגול שלה היא מרבה להישען על ארגונים חשאיים שהצמיחה כדוגמת הבונים החופשיים, מועדוני רוטרי ולאינס, ושאר קבוצות הריגול. כל הארגונים האלה, בין שהם חשאיים ובין שהם גלויים, פועלים למען הציונות ובהכוונתה. הם שואפים לקעקע חברות, להרוס ערכים, להשחית את המצפון, לקלקל את המידות ולהכחיד את האסלאם. [הציונות] עומדת מאחרי סחר הסמים והמשקאות האלכוהוליים לכל סוגיהם למען יקל עליה לשלוט ולהתפשט.

הארצות הערביות המקיפות את ישראל מתבקשות לפתוח את גבולותיהן ללוחמים מקרב העמים הערביים והאסלאמיים, למען יוכלו למלא את תפקידם ולאחד את מאמצייהם עם מאמצי אחיהם מקרב האחים המוסלמים בפלסטין. אשר ליתר המדינות הערביות והאסלאמיות, הן מתבקשות להקל על תנועת הלוחמים מהן ואליהן, וזה המעט שבמעט.

אל נא נשכח להזכיר לכל מוסלמי שכאשר כבשו היהודים את העיר הקדושה ב-1967 עמדו על סף מסגד אל-אקצא והכריזו לאמור "מת מוחמד, וזרעו כולם נשים." ישראל ביהדותה ויהודיה קוראת תיגר על האסלאם ועל המוסלמים. "אין תנומה לעיני הפחדנים."

קבוצות, מוסדות ומשכילים לאומיים ודתיים, העולם הערבי והאסלאמי

סעיף עשרים-ותשעה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מקווה שכל הקבוצות האלו יעמדו לצידה בכל התחומים, יסייעו לה, יאמצו את עמדותיה, יתמכו בפעולותיה ומעשיה ויפעלו לגיוס תמיכה בה כדי להפוך את העמים האסלאמיים למשענת וגב עבודה, ולעומק אסטרטגי בכל תחומים האנושיים, החומריים וההסברתיים, בזמן ובמקום [הנדרשים]. זאת יש לעשות על ידי כינוס ועידות הזדהות, פרסום עלוני הסברה, מאמרי תמיכה וחברות הנחיה, וחינוך למודעות של ההמונים בשאלת פלסטין, [לגבי] מה שעומד בפניה ונרקם מאחורי גבה. [כמו כן], גיוס העמים האסלאמיים מבחינה רעיונית, חינוכית ותרבותית, כדי שימלאו את תפקידם במערכת השחרור המכרעת, כשם שמילאו את תפקידם

ב[הנחילם] תבוסה לצלבנים ובהכאת הטטארים והצלת התרבות האנושית. אכן, לא יקשה הדבר על אללה.

”כתב אלוהים: גבור אגבר, אני ושליחי: כי אללה חזק וגיבור” (סורת העצמות, פסוק כא).

סעיף שלושים:

סופרים, משכילים, אנשי תקשורת, נואמים מחנכים ומורים, ושאר המגזרים השונים בעולם הערבים והאסלאמי – כולם נקראים למלא את תפקידם ולקיים את חובתם לאור זדוניות הפלישה הציונית, חדירתה לארצות רבות ושליטתה החומרית והתקשורתית במרבית מדינות העולם, על כל המשתמע מכך.

הג'יהאד אינו מתבטא רק בנשיאת נשק ובהתייצבות מול האויב. מילה קולעת, מאמר טוב, ספר מועיל, סיוע ותמיכה – כל אלה, יחד עם כוונות כנות להביא לכך שדגלו של אללה יהיה מעל כולם, הם מיסודותיו של הג'יהאד למען אללה.

”כל המגייס לוחם למען אללה הוא עצמו לוחם. כל המגייס את קרוביו של לוחם, הוא עצמו לוחם” (מסופר על ידי אל-בוחי'ארי, מוסלם, אבו-דאוד ואל-תרמד'י).

בני דתות אחרות

סעיף שלושים-ואחד:

תנועת ההתנגדות האסלאמית היא תנועה הומניסטית השומרת על זכויות האדם ודבקה בסובלנות האלסאמית ביחסה לבני דתות אחרות. אין היא עוינת, אלא את מי שעוין אותה או עומד בדרכה כדי לשבש את פעולתה ולפזר את מאמציה.

בחסות האסלאם יכולים בני שלוש הדתות – האסלאם, הנצרות והיהדות – לדור בכפיפה אחת בביטחון ובשלום. לא ייתכנו ביטחון ושלוש אלא בחסות האסלאם. ההיסטוריה הרחוקה והקרובה מעידה על כך כמאה עדים.

שומה על בני הדתות האחרות לחדול מלהיאבק בריבונותו של האסלאם על האזור הזה, כי ביום שישגו שליטה יהיו [התוצאות] רק הרג, עינוי ועקירה. שכן הם חסרי סבלנות איש כלפי רעהו, שלא לדבר על בני הדתות האחרות, והעבר וההווה מלאים דוגמאות המוכיחות עובדה זו. “לא יילחמו בכם יחדיו בלתי אם בערים בצורות או מאחרי חומות, עוצם-כוחם (במלחמתם) ביניהם רב, תדמה כי מאוחדים הם אך לבותם נפרדים, זאת באשר הם עם לא ישכילו” (סורת האסיפה, פסוק יד).

האסלאם מעניק לכל אדם את הזכויות המגיעות לו ומונע פגיעה בזכויותיהם של אחרים. מדיניות הציונים הנאצים נגד עמנו לא תאריך את חיי פלישתם “כי משטר העוול [יתקיים] רק שעה אך משטר הצדק ימשך עד אחרית הימים.”

”לא יניאכם אללה מאלה אשר לא נלחמו עמכם בדבר הדת ולא הוציאו אתכם מחצרותיכם, מהיות עימם תמימים, ומהתנהג איתם בצדק; כי אללה יאהב את השומרים צדק” (סורת הנבחנת, פסוק ח).

הניסיון לבדוד את העם הפלסטיני

סעיף שלוש-ושניים:

הציונות העולמית והמעצמות האימפריאליסטיות פועלות במדיניות פקחית ותכנון מדוקדק להוציא את המדינות הערביות בזו אחר זו ממעגל הסכסוך עם הציונות, כדי שלבסוף יעמוד בפניה העם הפלסטיני לבדו. מצרים הוצאה במידה רבה ממעגל הסכסוך בהסכם קמפ-דיוויד הבוגדני והיא מנסה למשוך מדינות ערביות נוספות להסכמים דומים כדי שייצאו ממעגל הסכסוך.

תנועת ההתנגדות האסלאמית קוראת לעמים הערביים והאסלאמיים לפעול באורח רציני ועקשני כדי למנוע את ביצועה של התכנית המפחידה הזו, ולהזהיר את ההמונים מפני הסכנה הנובעת מהיציאה ממעגל הסכסוך עם הציונות. שכן, היום זו פלסטין ומחר זו ארץ אחרת, או ארצות אחרות, שהרי אין גבולות לתכנית הציונית. אחרי פלסטין שואפים [הציונים] להתפשט מן הנילוס ועד הפרת, ולאחר שיעכלו את האזור שאליו הגיעו ישאפו להתפשטות נוספת, וכן הלאה. תוכניתם [משתקפת] ב"פרוטוקולים של זקני ציון", ואין כ[התנהגותם] בהווה כדי להעיד על דברנו.

היציאה ממעגל הסכסוך עם הציונות היא בגידה בעיקר, וארור העושה כן. "ואשר יסוג מפניהם אחר ביום ההוא, אם לא כי יט הצדה למען הילחם או למען הדבק את מחנה (המאמינים), והעלה עליו חרון אף אלוהים ומגוריו גיהנום ורעה הדרך (שמה)" (סורת השלל, פסוק טז).

אין מנוס מלרכז את כל הכוחות והמאמצים כדי להתייצב מול הפלישה הנאצית הטטארית הזדונית הזאת. אחרת יאבדו ארצות מולדת, ייעקרו התושבים, תפשה השחיתות על פני האדמה וייהרסו כל ערכי הדת. על כל אחד לדעת שהוא אחראי בפני אלה.

"העושה טובה קלה שבקלות יבוא על גמולו בכגון זו, והעושה רעה קלה שבקלות גם הוא יבוא על גמולו בכגון זו."

תנועת ההתנגדות האסלאמית רואה עצמה חוד החנית, או צעד אחד בדרך, בזירת הסכסוך עם הציונות העולמית. [התנועה] משלבת את מאמצייה במאמצייהם של כל אלה הפועלים בזירה הפלסטינית. יש להמשיך זאת במהלכים מצד העמים הערביים והאסלאמיים ומצד הארגונים האסלאמיים בכל רחבי העולם הערבי והמוסלמי, שהרי הם המוכשרים לתפקיד העתידי במערכה עם היהודים סוחרי המלחמה.

"ונפלה ביניהם איבה ומשטמה עד ליום התקומה. ככל אשר יציתו אש למלחמה יכבנה אלוהים. וישימו כל מעייניהם להשחית על הארץ, ואלוהים לא יאהב את המשחיתים" (סורת השולחן, פסוק ט).

סעיף שלוש-ושלושה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית, המבוססת על המושגים הכלליים האלה העולם בקנה אחד עם הנוהגים האוניברסליים, והמפכה בזרם הגורל בעימות עם האויבים ובמאבק נגדם למען הגנת האדם המוסלמי, הציוויליזציה האסלאמית, וקודשי האסלאם, ובראשם מסגד אל-אקצא המבורך, [מבקשת] לעורר את העמים הערביים והאסלאמיים, ממשלותיהם וארגוניהם העממיים והרשמיים ליראה מאללה בהשקפתם ביחס לתנועת ההתנגדות האסלאמית ובהתנהגותם כלפיה. מן הראוי שישמשו לה, כפי

שרוצה מהם אלה, משענת ומגן המעניק לה עזרה ותגבורת אחרי תגבורת, עד שיגיע דבר אלה ויתלכדו השורות והלוחמים יצטרפו ללוחמים [אחרים] ומכל מקום בעולם האסלאמי ייצאו ההמונים חדורי קריאה למילוי החובה תוך שהם משננים: יחי הג'יהאד, קריאה שתבקע עד לב השמיים, ותוסיף להישמע עד אשר יושג השחרור, יודברו הפולשים ויבוא ניצחון אלה.

"ואומנם עזור יעזור אלה את אש יעזרנו הוא, כי אלה חזק וגיבור" (סורת החג', פסוק מא).

פרק חמישי

עדות ההיסטוריה

בעימות עם הפולשים לאורך ההיסטוריה:

סעיף שלושים-וארבעה:

פלסטיין היא טבור כדור הארץ וצומת היבשות, ומשחר ההיסטוריה היא מטרה לחמדנים. הנבים, תפילת אללה עליו וברכתו לשלום, מצביע על עובדה זו בחזית' הנאצל שלו שבו קרא אל רעהו הנכבד, מעד' בן ג'בל, לאמור: "הוי מעד', אחרי מותי יכבוש לכם אללה את סוריה מאל עריש עד הפרת. אנשיה, נשיה ועבדיה יהיו תושבי ספר עד יום הדין. ומי בכס אשר יבחר את אחד מחופי סוריה, או את הארץ הקדושה, קרב תמיד יהיה לו עד יום הדין."

לא אחת שמו להם החמדנים למטרה את פלסטיין, ותקפו אותה בכוחות צבא כדי להגשים את שאיפותיהם. כך באו אליה צבאות הצלבנים כשהם נושאים את אמונתם ומניפים את הצלב. עלה בידם להביס את המוסלמים לזמן מה, והמוסלמים לא השיבוה לעצמם אלא כאשר חסו בצל דגלם הדתי, איחדו את שלטונם, קידשו את שם אלוהיהם ויצאו למלחמת קודש בהנהגת צלאח א-דין במשך כשני עשורי שנים, והושג ניצחון למופת והצלבנים הובסו ופלסטיין שוחררה. "אמור לכופרים: גבור וגברו עליכם ואל גיהנום תיאספו, ורע היצוע" (סורת בית עמרם, פסוק י).

זוהי הדרך היחידה לשחרר את פלסטיין. אין כל ספק באשר לעדותה של ההיסטוריה. זהו אחד מחוקי היקום ואחד מכללי ההוויה. לא יגבר על הברזל אלא הברזל ואי אפשר לגבור על אמונתם הבטלה והמזוייפת שלהם אלא באמונה האסלאמית הנכונה. רק אמונה תוכל להילחם באמונה, ובחשבון אחרון הניצחון לצדק, והצדק ינצח.

"וכבר יצא דברנו לפנים אל עובדינו השליחים; כי הם יהיו עזר להם: וכי גדודינו יהיו הגוברים להם" (סורת המתייצבות במערכה, פסוקים קעא-קעג).

סעיף שלושים-וחמישה:

תנועת ההתנגדות האסלאמית מתייחסת ברצינות למפלת הצלבנים מידי צלאח א-דין והצלת פלסטיין מידיהם, כמו גם למפלתם של הטטארים בעין-ג'אלות, כאשר נשבר כוחם בידי קוטוז ואל-ט'אהר ביברס, ולהצלת העולם הערבי מההסתערות הטטארית שהמיטה חורבן על כל ביטויי התרבות האנושית. מכל אלה היא לומדת ומפיקה לקחים. גם להסתערות הציונית הנוכחית קדמו פשיטות צלבניות מן המערב ואחרות טטאריות מן המזרח. וכשעמדו המוסלמים בפני הפשיטות הללו ועיבדו תכניות להילחם בהן והביסו אותן, כך יש ביכולתם להתייצב בפני הפלישה הציונית ולהביסה. אין הדבר קשה לאללה אם יהיו הכוונות טהורות והנחישות כנה, ואם יפיקו המוסלמים לקח מהתנסויות העבר, יתנערו מהשפעות הפלישה הרעיונית וינהגו כמנהג אבותיהם.

תנועת ההתנגדות האסלאמית מורכבת מחיילים

סעיף שלוש-ושישה:

תוך שהיא מפלסת לה את דרכה, חוזרת תנועת ההתנגדות האסלאמית ומדגישה בפני כל בני עמנו, ובפני העמים הערביים והאסלאמיים, שאין היא מבקשת תהילה לעצמה, רווח חומרי, או מעמד חברתי. אין היא מכוונת נגד איש מבני עמנו במטרה להתחרות בו או לנסות לתפוס את מקומו, בשום פנים ואופן לא. והיא לא תהיה נגד איש מהמוסלמים או אל הרוצים בשלומה מבין הלא-מוסלמים, כאן ובכל מקום אחר. היא תשמש אך ורק משען לכל הקבוצות והארגונים הפועלים נגד האויב הציוני ועושי דברו.

תנועת ההתנגדות האסלאמית רואה את האסלאם כדרך חייה. האסלאם הוא אמונתה ובו היא דוגלת. כל המקבלים את האסלאם כדרך חיים, בין אם הם כאן או שם, בין שזה ארגון, קבוצה, מדינה או כל גוף אחר, תנועת ההתנגדות האסלאמית היא בבחינת חייליו, לא פחות. אנו מבקשים מאללה שינחנו [בדרך הישר], ישימנו מופת לאחרים וישפוט בינינו ובין עמנו בצדק. "אלוהינו, שפוט בינינו ובין עמנו באמת; הן אתה הטוב בשופטים" (סורת המחיצה, פסוק פט). האחרונה בתפילותינו תהיה השבח לאללה, אדון העולמים.